

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 8CoP/214/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1714203154
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 05. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ludvika Bodnárová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2014:1714203154.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach vo veci starostlivosti súdu o maloletého O. Š. nar. XX.X.M. zastúpeného kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny v Michalovciach dieťaťa rodičov: K. Š.Á. Š. nar. XX.X.M. bývajúceho v I. Z. R. K. B.. Č.. X a X.. C. Š.C.E. nar. XX.X.M. trvale bývajúcej v I. Z. R. K.Í. B.. Č.. X toho času v U. Š. Č.. XX v konaní o nariadenie predbežného opatrenia o odvolaní otca proti uzneseniu Okresného súdu Michalovce zo 17.4.2014 č.k. 18P 28/2014-76 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e uznesenie.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa zamietol návrh otca na nariadenie predbežného opatrenia, ktorým sa domáhal, aby súd zveril mal. O. do jeho osobnej starostlivosti a matke uloží povinnosť maloleté dieťa odovzdať otcovi.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote odvolanie otec s odôvodnením, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a vec nesprávne právne posúdil. Uviedol, že matka maloletého dieťaťa mala veľké psychické problémy už od narodenia maloletého dieťaťa, pretože sa nevedela vyrovať s jeho narodením, nezvládala bežné materské a rodičovské povinnosti, čoho dôsledkom boli časté psychické prejavy, ako nervozita, stres, podráždenosť, výbušnosť na základe minimálnych podnetov, negativita, stále pretrvávajúca úzkosť, bojzivosť, neistota, sebeckosť, povrchnosť a neustále urážanie. Uvedené vlastnosti matky sa každodenne prejavovali kričaním na otca dieťaťa, na samotné maloleté dieťa a dokonca až fyzickými útokmi na maloletého, prípadne telefonovaním otcovi, že spácha samovraždu, alebo že odchádza z domu a že maloletého necháva. Ďalej uviedol, že zdravie maloletého bolo ohrozené aj tým, že mu nepodávala včas a riadne lieky alebo tým, že maloletého umiestňovala napríklad na kuchynskú linku, prípadne na iné nebezpečné miesta, čím mohlo dôjsť k ublíženiu na zdraví maloletého dieťaťa. Spoločnú domácnosť opustila s maloletým iba na základe svojho vlastného rozhodnutia, prípadne rozhodnutia jej rodičov, ktorí zasahovali do výchovy maloletého a neopustila svoj domov na základe údajného ohrozenia života a zdravia maloletého, ani svojho. Konštatoval a zdôraznil, že od začiatku vzťahu medzi ním a matkou maloletého dieťaťa až do 31.3.2014 nikdy nepodala žiadne oznámenie na neho a podania, ktoré boli podané po danej udalosti sú len vykonštruované za účelom spochybnenia otca pred súdom v rámci starostlivosti o maloletého, o čom svedčí aj skutočnosť, že stará matka podala oznámenie na Obvodné oddelenie Policajného zboru v K. pre údajné ublíženie na zdraví až dňa 3.4.2014 kedy bola i na vyšetrení, t.j. až 3 dni po incidente zo dňa 31.3.2014, pričom skutočnosť o ublížení na zdraví nebola ani zaznamenaná pri podaní trestného oznámenia matkou dieťaťa na OR Policajného zboru v N. pre trestný čin týrania blízkej a zverenej osoby. Všetky trestné oznámenia podané matkou dieťaťa a jej matkou sa nezakladajú na pravde a v rámci daných konaní bude preukázané, že sa nestali, prípadne, že sa stali iným spôsobom ako uvádzajú a nie zavinením otca. Na základe uvedených skutočností navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa zmenil a predbežným opatrením nariadil, aby bol

maloletý predbežne zverený do osobnej starostlivosti otca. K odvolaniu pripojil výzvu matke na prevzatie osobných vecí z 23.4.2014, ktorou ju žiadal, aby sa dostavila dňa 25.4.2014 o 8.00 hod. na adresu I. Z., K. X za účelom prevzatia jej a O. osobných vecí. Súčasne predložil čestné prehlásenia X.. J. N. a S. N., ktorí sú ich priatelia, o tom, že otec maloletého dieťaťa v čase ich prítomnosti sa veľmi vzorne staral o maloletého syna, aj o domácnosť, bol s mal. O. v čase jeho chorôb doma, chodil so synom do škôlky i zo škôlky, syna brával aj na stretnutia alebo sa ponáhlal zo stretnutí, aby stihol vybrať maloletého zo škôlky, lebo jeho manželka bola v práci. Počas všetkých návštev a ich stretnutí sa správval k maloletému ako vzorný otec, nikdy na neho nekričal a bolo cítiť z ich vzťahu, že sa navzájom rešpektujú. Čestné prehlásenie predložil aj od S. I., ktorý je susedom rodiny a ktorý uviedol, že počas návštev nebol nikdy svedkom akéhokoľvek týrania mal. O., naopak bolo zrejmé, že s otcom majú výborný vzťah a mal. O. ho má veľmi rád.

Matka maloletého dieťaťa a kolízny opatrovník sa k odvolaniu otca nevyjadrili.

Podľa ust. § 219 ods. 1 O.s.p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Podľa ods. 2 cit. zák. ustanovenia, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Predbežné opatrenie predstavuje jeden zo zabezpečovacích inštitútov v civilnom procese a jeho zabezpečovacia funkcia sa prejavuje najmä v schopnosti zabrániť dočasnou a provizórnou úpravou nepriaznivým následkom, ktoré by mohli pred začatím konania alebo už v začatom konaní nastať. Pri nariadení predbežného opatrenia prevláda požiadavka rýchlosti nad požiadavkou úplnosti skutkových zistení, a to z dôvodu, že nariadenie predbežného opatrenia má dočasný (predbežný) charakter. V dôsledku toho sa nezisťujú všetky skutočnosti, ktoré má mať súd zistené pred vydaním konečného rozhodnutia (vo veci samej) a skutočnosti, z ktorých sa vyvodzuje dôvodnosť návrhu na nariadenie predbežného opatrenia, nemusia byť preukázané dôkazmi. Zákon z toho dôvodu ani nepredpokladá, že by pri rozhodovaní o predbežnom opatrení mal súd vykonávať dokazovanie (§ 120 a nasl. O.s.p.). Pre nariadenie predbežného opatrenia je postačujúce, pokiaľ sú okolnosti, z ktorých sa vyvodzuje opodstatnenosť návrhu na toto dočasné opatrenie, aspoň osvedčené. Miera osvedčenia sa riadi danou situáciou, najmä naliehavosťou jej riešenia. Preukázanie alebo aspoň osvedčenie skutočností odôvodňujúcich nariadenie predbežného opatrenia sa posudzuje len podľa obsahu návrhu a k nemu pripojených, prípadne dodatočne predložených listín. Takýto postup súdu predpokladá platná úprava (§ 115 ods. 1 O.s.p. a contrario, § 75 ods. 7 O.s.p.) sledujúca tým dosiahnutie účelu právneho inštitútu predbežného opatrenia, ktorým je rýchle a pružné riešenie situácie vyžadujúcej okamžitý zásah súdu. Ak by v konaní o nariadenie predbežného opatrenia bolo potrebné trvať na požiadavke riadneho vykonania a hodnotenia dôkazov, mohol by byť účel tohto procesného inštitútu zmarený, pretože základnými znakmi predbežných opatrení sú ich dočasnosť a provizórnosť. Najmä atribút provizórnosti je potrebné mimoriadne vyzdvihnúť, lebo už zo samotného označenia „predbežné opatrenie“ vyplýva, že nejde o konečnú a definitívnu úpravu vzťahov medzi účastníkmi a že nariadením predbežného opatrenia nezískava jeden z účastníkov silnejšie postavenie, nezískava práva, o ktorých sa má rozhodnúť až v budúcnosti, ale sa ním iba dočasne a hlavne predbežne upravuje určitý okruh vzťahov.

Odvolací súd preskúmal napadnutého uznesenie podľa ust. § 212 ods. 2 písm. a/ O.s.p. bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k rovnakému právnomu záveru ako súd prvého stupňa, že neboli splnené zákonné podmienky pre nariadenie predbežného opatrenia. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého uznesenia a na zdôraznenie jeho správnosti dodáva, že doposiaľ zistené skutočnosti nepreukazujú naliehavú potrebu okamžitého zásahu súdu vo forme predbežného opatrenia a zverenie mal. O. do osobnej starostlivosti otca. Nič nenasvedčuje tomu, že by maloletému hrozila akákoľvek ujma na fyzickom či psychickom zdraví, alebo bol narušený jeho priaznivý vývoj. Z obsahu spisu a zo samotných podaní otca nepochybne vyplýva, že vzťahy medzi rodičmi maloletého dieťaťa sú narušené a problematické, ktorých dôsledné skúmanie zamerané na ich dopad na maloleté dieťa si vyžaduje rozsiahle a náročné dokazovanie presahujúce rámec konania o nariadenie predbežného opatrenia. Skutočnosti uvádzané otcom v návrhu na nariadenie predbežného

opatrenia a v odvolaní sú nepochybne relevantné pre konanie o úpravu výkonu rodičovských práv a povinností, nie však pre okamžitú ingerenciu súdu formou nariadenie predbežného opatrenia. Ich opodstatnenosťou sa bude zaoberať konajúci súd v rámci zisťovania skutkového stavu potrebného pre rozhodnutie v tomto konaní. Pretože otec dieťaťa nepreukázal naliehavú potrebu upraviť výkon rodičovských práv a povinností predbežným opatrením pred rozhodnutím vo veci samej, ani odvolací súd v štádiu odvolacieho konania nezistil naliehavú potrebu nariadiť predbežné opatrenie v súlade s jeho návrhom a nepochybné zistenie rozvratu manželských vzťahov rodičov maloletého dieťaťa samo bez ďalšieho nemôže byť dôvodom pre zásah súdu formou navrhovaného predbežného opatrenia. Preto odvolací súd potvrdil uznesenie ako vecne správne podľa § 219 ods. 1 O.s.p. a v odôvodnení tohto uznesenia sa obmedzil iba na skonštatovanie správnosti jeho dôvodov v súlade s § 219 ods. 2 O.s.p. Odvolací súd zdôrazňuje, že iba v prípadoch osvedčenia bezprostredného ohrozenia zdravia dieťaťa, či z iných závažných dôvodov je namieste predbežným opatrením rozhodnúť ešte pred rozhodnutím v merite veci, pretože nie je jeho účelom nahradzovať alebo predchádzať rozhodnutiu vo veci samej.

Toto rozhodnutie senát prijal v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z.z.).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.